

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Formueretskontoret
Sagsnr.: 2005-7011-0003
Dok.: TSP40067

Besvarelse af spørgsmål nr. 5 af 18. maj 2005 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af tinglysningsloven, konkursloven og andre love (virksomhedspant) (L 162 – spørgsmål 5).

Spørgsmål:

”Vil ministeren redegøre for, hvilke muligheder en virksomhed, der har pantsat sine aktiver i et virksomhedspant, i fremtiden har for at få finansieret sit vareindkøb?”

Svar:

Som det fremgår af besvarelsen af Retsudvalgets spørgsmål 4, vil en leverandør bl.a. kunne vælge at kræve kontant betaling, hvis virksomheden har pantsat en væsentlig del af sine aktiver i et virksomhedspant til en anden kreditor, f.eks. et pengeinstitut.

Som det fremgår af lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 4, forventes det som en mere generel tendens, at indførelsen af virksomhedspant vil medføre, at leverandørkreditter i et vist omfang konverteres til lån i pengeinstitutter, der er sikret ved virksomhedspant. Det er forventningen, at denne udvikling generelt vil gøre det billigere for virksomhederne at finansiere deres drift.

Hvis virksomheden ikke som tidligere kan opnå en (rentefri) kredit ved betaling inden for løbende måned + 30 dage, men fremover skal betale kontant, må det dog samtidigt forventes at være muligt for virksomheden at opnå en kontrantrabat over for leverandøren.

En virksomhed vil også kunne tilbyde en leverandør, f.eks. en hovedleverandør, virksomhedspant mod til gengæld fortsat at få leverancer på kredit. Herved vil leverandøren kunne opnå en bedre retsstilling end i dag, hvor der ofte leveres på kredit uden sikkerhed. Som et alternativ til at tage virksomhedspant vil det endvidere fortsat være muligt for leverandøren at benytte sig af de gældende regler om ejendomsforbehold og om underpant i løsøre. Der henvises nærmere til besvarelsen af Retsudvalgets spørgsmål 4.

Det bemærkes, at det efter lovforslaget herudover vil være muligt at tinglyse en såkaldt negativerklæring i personbogen med den virkning, at der ikke kan tinglyses et virksomhedspant eller fordringspant uden samtykke fra den påtaleberettigede. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 1 (den foreslåede § 43, stk. 2, i tinglysningsloven).

En negativerklæring går ud på, at den ene aftalepart forpligter sig til ikke at pantsætte sine aktiver uden samtykke fra den anden aftalepart. Den foreslåede regel vil indebære, at der kan tinglyses dokumenter, der f.eks. hindrer tinglysning af virksomhedspant i varelageret eller i kundetilgodehavender. Erklæringen vil blive tinglyst i personbogen og være til hinder for tinglysning af enhver pantsætning efter de i erklæringen opregnede bestemmelser, medmindre den eller de påtaleberettigedes samtykke opnås. En leverandør vil på denne måde ved aftale med virksomheden kunne sikre sig mod, at der gives virksomhedspant i f.eks. varelageret. Leverandøren vil dermed kunne opretholde uændrede betalings- og leverancevilkår i forhold til virksomheden, hvis der ved en tinglyst negativerklæring er sikkerhed for, at de solgte aktiver ikke straks bliver omfattet af en panteret ved leveringen.

Det er sammenfattende Justitsministeriets opfattelse, at det foreliggende lovforslag indebærer en modernisering af pantsætningsreglerne, der giver erhvervsvirksomhederne nye og mere fleksible muligheder for at belåne deres aktiver, samtidig med at det vil være muligt at fortsætte sædvanlige betalings- og finansieringsmønstre, hvis den enkelte virksomhed ønsker det.